

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0202 van 27 augustus 2013
in de zaak 1112/0678/SA/3/0599

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente MAASMECHELEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim RASSCHAERT
kantoor houdende te 9420 Erpe-Mere, Ten Bos 30
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Limburg

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Christian LEMACHE
kantoor houdende te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Peter FLAMEY en Pieter Jan VERVOORT
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 11 mei 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg van 29 maart 2012 waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een windpark bestaande uit twee windturbines en twee middenspanningscabines.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 26 september 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wim RASSCHAERT die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Greet LOUWET die loco advocaat Christian LEMACHE verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Pieter Jan VERVOORT die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 20 juni 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 4 juli 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 28 oktober 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een windpark bestaande uit 2 windturbines en 2 middenspanningscabines”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 1 september 1980 vastgestelde gewestplan ‘Limburgs Maasland’, gelegen in industriegebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 26 september 1991 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg ‘Industrieterrein Oude Bunders’. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 25 november 2011 tot en met 25 december 2011, worden twee bezwaarschriften ingediend waarvan één ondertekend door meerdere personen.

Onroerend Erfgoed Limburg brengt op 23 november 2011 een gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos Limburg brengt op 23 november 2011 een gunstig advies uit.

VMM afdeling Operationeel Waterbeheer brengt op 2 december 2011 een gunstig advies uit.

FOD Defensie brengt op 9 december 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit, stellende dat zij geen principieel bezwaar uit wanneer de hoogte van de windturbines wordt aangepast. De betrokken windturbines zijn gelegen binnen het luchtruim rond het reservevliegveld van Zutendaal en mogen om die reden een hoogte van 122m boven het grondniveau niet overschrijden.

De FOD Mobiliteit en Vervoer brengt op 16 december 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit. De maximale tiphoogte dient te worden aangepast tot maximaal 122m AGL (boven het natuurlijke grondniveau).

Het Vlaams Energieagentschap brengt op 9 januari 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De verzoekende partij verleent op 27 januari 2012 het volgende ongunstig advies:

“ ...

Gelet op de inplanting van de twee windturbines op het regionaal bedrijventerrein ‘Oude Bunders’;

Overwegende dat bedrijventerreinen in eerste instantie bedoeld zijn voor bedrijfsvoering, als nevenfunctie kunnen deze terreinen gebruikt worden voor energieopwekking; dat deze nevenfunctie echter niet ten koste van de bedrijfsvoering mag gaan;

Overwegende dat een visie met betrekking tot de inpasbaarheid van de geplande windturbines in het regionaal bedrijventerrein ‘Oude Bunders’ ontbreekt;

Overwegende dat in het kader van de ‘revitalisering Oude Bunders’ er gestreefd wordt naar het verdichten van het bedrijventerrein en naar een duurzaam ruimtegebruik;

Overwegende dat er niet onderzocht werd welk effect het plaatsen van de windturbines heeft op de uitbreidingsmogelijkheden van de bedrijven en op eventuele inbreidingsprojecten;

Overwegende dat de inplanting van de windturbines ad hoc gebeurde; dat om een wildgroei aan windturbines te voorkomen, de voorkeur gegeven wordt om windturbines in te plannen in een raster, rekening houdende met bestaande structurende assen; dat dit bij deze geplande windturbines niet het geval is;

Overwegende dat uit het aanvraagdossier niet duidelijk blijkt of de aanvraag voldoet aan de nieuwe sectorale normen met betrekking tot geluid en slagschaduw;

Overwegende dat door de vorm en afmeting van het perceel en door het samengaan met de omliggende percelen en bebouwing, het voorgestelde niet aanvaardbaar is;

Overwegende dat wij niet akkoord gaan met de motiveringsnota van de ontwerper in bijlage;

Overwegende dat de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar een ongunstig advies uitbrengt over deze aanvraag;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen niet akkoord gaat met het ingediend voorstel volgens bijgaande plannen;

(...)

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp niet bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

De verwerende partij beslist op 29 maart 2012 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De oprichting van windturbines kadert in de doelstellingen van de Vlaamse Regering inzake de uitbouw van hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen. De Vlaamse Regering stelt als doelstelling voorop om tegen 2020 13% van het totale elektriciteitsverbruik te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen.

De elektriciteitsopwekking via windenergie vermijdt het gebruik van fossiele brandstoffen en de uitstoot van voor het milieu schadelijke gassen.

Het ruimtelijk principe van de gedeconcentreerde bundeling wordt algemeen voor de inplanting van windturbines verfijnd in het principe van de plaatsdeling (site sharing). Door windturbines zoveel als mogelijk te bundelen, moet het behoud van de nog resterende open ruimte in het sterk verstedelijkte Vlaanderen worden gegarandeerd. De voorkeur gaat dan ook uit naar het realiseren van windenergieopwekking door middel van clustering van windturbines, veeleer dan een verspreide inplanting van solitaire turbines. Er moet worden gestreefd naar een ruimtelijke concentratie van windturbines in de nabijheid van of in de stedelijke gebieden en de kernen van het buitengebied.

De turbines worden voorzien op het regionaal bedrijventerrein Oude Bunders in het kleinstedelijk gebied Maasmechelen dat bovendien deel uitmaakt van het stedelijk netwerk Limburgs Mijngedebied en het stedelijk netwerk Zuidelijk Maasland. Het bedrijventerrein is aan de noordelijke zijde begrensd door de autosnelweg E314, aan de oostelijke zijde door de Zuid-Willemsvaart en aan de westelijke zijde door de gewestweg N78, waardoor de turbines ook met deze grootschalige lijninfrastructuren worden gebundeld. De projectlocatie biedt dan ook duidelijke potenties voor de inplanting van windturbines, er moet bijgevolg gestreefd worden naar een verantwoorde maximale invulling van deze potentie. Ruimtelijk kan dan ook gunstig geoordeeld worden voor deze locatie. De schaal van het landschap en de lijninfrastructuur stemmen overeen met het voorgestelde project, waardoor het project potentieel bestaanbaar is met de onmiddellijke omgeving.

Maar het is eveneens noodzakelijk te komen tot een ruimtelijk coherent project waarbij een zo regelmatig mogelijke inplanting langsheen de lijninfrastructuren wordt nagestreefd. Voor een optimale ruimtelijke inpassing in het landschap en een visueel samenhangend totaalbeeld moet voor windturbines worden gestreefd naar een gelijke hoogte en gelijk

type van turbines per groep van windturbines. Een mengeling van verschillende types en hoogtes op een locatie zal vaak storend zijn. De onderhavige aanvraag dient inzake het uitzicht en het type van de turbines bijgevolg afgestemd te worden op de reeds vergunde turbines. De turbines nemen slechts een relatief beperkte oppervlakte van het bedrijventerrein in. Er werden in Vlaanderen al verschillende windturbineprojecten op grootschalige bedrijventerreinen en in havengebieden gerealiseerd om aan te tonen dat de verdere economische ontwikkeling en de uitbreidingsmogelijkheden van de bedrijven hierdoor niet ernstig worden aangetast.

Op het voornoemde bedrijventerrein heeft ook de gemeente Maasmechelen een bouwaanvraag ingediend voor de plaatsing van drie windturbines als uitbreiding van de reeds vergunde turbines parallel aan de E314. De projecten van [REDACTED] en de gemeente Maasmechelen zijn omwille van de veroorzaakte parkeffecten niet volledig met elkaar verenigbaar. Het gaat meer bepaald om de meest zuidelijke turbine van de gemeente en WT-01 van de onderhavige aanvraag. Door een combinatie van beide aanvragen kan een optimale invulling van de beperkte beschikbare economische ruimte worden gerealiseerd. Op die manier kunnen op deze oppervlakte vier turbines worden geëxploiteerd in plaats van drie (aanvraag van de gemeente Maasmechelen) of twee (aanvraag van [REDACTED]). Door rekening te houden met een optimale lijnopstelling van de turbines parallel aan de gewestweg N78 en de Zuid-Willemsvaart en rekening houdend met de afstand tot de woonwijken ten zuiden van Oude Bunders kan een optimale ruimtelijke en coherente inplanting worden verkregen door de twee turbines van [REDACTED] te combineren met twee van de drie turbines van het uitbreidingsproject van de gemeente Maasmechelen. Er kan daarom ook niet akkoord worden gegaan met het ongunstige advies van de gemeente Maasmechelen.

Het regionale bedrijventerrein Oude Bunders wordt gekenmerkt door diverse grootschalige industriële gebouwen en constructies. Door het gebied loopt ook een hoogspanningslijn op de kenmerkende hoge vakwerkpylonen. Op het noordelijke deel van het bedrijventerrein werden bovendien windturbines van hetzelfde type vergund. Het gebied is door deze constructies al niet meer onaangetast, daarnaast wordt een optimale bundeling gerealiseerd met de lijninfrastructuur gevormd door de gewestweg N78 en de Zuid-Willemsvaart. De plaatsing van bijkomende windturbines op het bedrijventerrein zal bijgevolg geen significante negatieve impact veroorzaken op het landschap, hetgeen ook blijkt uit het positieve advies van Onroerend Erfgoed en de Windwerkgroep.

Er wordt van de windturbines in deze projectlocatie geen bijkomende, onaanvaardbare invloed verwacht op natuur en avifauna. Dit blijkt ook uit het positieve advies van het Agentschap voor Natuur en Bos Limburg (zie bijlage).

De oorzaak van het voortgebrachte geluid is tweevoudig. Het wordt vooral gegenereerd door de rotatie van de wieken die een zoevend geluid voortbrengen. Anderzijds wordt geluid geproduceerd door de in de gondel opgestelde apparatuur, in het bijzonder de windturbinegenerator. De mogelijke maatregelen aan de bron worden genomen om de geluidsproductie tot een minimum te beperken. Het gaat hierbij onder meer om de isolatie van de generatorbehuizing, aerodynamische wieken, en dergelijke meer.

De specifiek voorgestelde projectconfiguratie streeft naar een zo laag mogelijke impact op de omwonenden. Er is één woning van derden gelegen op minder dan 250 m van de turbines. Volgens de bijgevoegde geluidsstudie zullen er geen reductiemaatregelen nodig zijn. Het project dient in elk geval steeds te voldoen aan de voorwaarden inzake geluid

gesteld in de omzendbrief "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" van 2006.

Slagschaduw komt voor wanneer de zon door de rotor van de windturbines schijnt. In de zone gelegen in de projectiezone van de rotor, kan de schaduw van de wiek zichtbaar zijn als een intermitterende schaduw. Uit de slagschaduwsimulaties blijkt dat er zich voor de specifieke ruimtelijke inpassing geen woningen van derden binnen de contour van 30 uur slagschaduw per jaar bevinden. De projectontwikkelaar dient de nodige maatregelen te treffen zoals het installeren van schaduwdetectiesystemen om te garanderen dat steeds aan de gestelde voorwaarden inzake slagschaduw uit de omzendbrief "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" van 2006 wordt voldaan.

Uit de veiligheidsstudies komt naar voor dat zowel de directe risico's voor personen in de omgeving van het windturbinepark als de indirecte risico's ten aanzien van in de omgeving aanwezige gevarenbronnen aanvaardbaar of verwaarloosbaar zijn.

De Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer legt als voorwaarde een hoogtebeperking op van 122m omwille van het luchtruim rond het reservevliegveld van Zutendaal. De turbines dienen bebakend te worden. Op basis van recent ontvangen informatie lijkt het ons mogelijk te zijn dat de opgelegde hoogtebeperking onder voorwaarden wordt geschrapt. Het goedgekeurde transformatieplan van de federale Minister van Defensie voorziet namelijk in de sluiting van 23 militaire kazernes, waaronder die van Zutendaal. De landingsbaan van het reservevliegveld blijkt bovendien in bijzonder slechte staat te zijn. Indien het vliegveld toch nog sporadisch bij oefeningen of operationele ontplooiing zou worden ingezet, kunnen de turbines in de betrokken zone worden stilgelegd met de rotor in V-stand, waardoor de totale hoogte van ca. 125m AGL niet zal worden overschreden. Dit lijkt ons voldoende garanties te bieden om de veiligheid van het vliegverkeer te verzekeren.

Het project is bestaanbaar met de onmiddellijke omgeving.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften en is bestaanbaar met de onmiddellijke omgeving. De naar aanleiding van het openbaar onderzoek ingediende bezwaren en het ongunstige advies van de gemeente Maasmechelen werd weerlegd. De adviezen van de overige openbare besturen zijn (voorwaardelijk) gunstig. De aanvraag kan daarom positief worden geëvalueerd.

BIJGEVOLG WORDT OP 29 MAART 2012 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- De voorwaarden opgenomen in het advies van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer (zie bijlage) dienen, met uitzondering van de hoogtebeperking tot 122 m, integraal en strikt te worden gevolgd;

In het geval van oefeningen of operationele ontplooiing van het reservevliegveld van Zutendaal, dienen de turbines onmiddellijk te worden stilgezet met de rotor in V-stand;

- *Het project dient steeds te voldoen aan de voorwaarden inzake geluid gesteld in de omzendbrief 'Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines';*
- *De installatie van een slagschaduwdetectiesysteem is noodzakelijk, het project dient inzake slagschaduw steeds te voldoen aan de voorwaarden gesteld in de omzendbrief 'Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines';*
- *De aanvrager verbindt zich ertoe om bij buitendienststelling of bij negatieve revisie van een windturbine deze te ontmantelen en volledig af te breken waarbij het terrein terug in zijn oorspronkelijke staat wordt hersteld.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

De vzw [REDACTED] heeft met een aangetekende brief van 19 december 2011 een vordering tot vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 3 november 2011 waarbij aan de gemeente Maasmechelen een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het plaatsen van 5 windmolens, ingesteld. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1112/0298/A/1/0328.

De gemeente MAASMECHELEN heeft met een aangetekende brief van 14 september 2012 een vordering tot vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 1 augustus 2012 waarbij haar een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor windturbine WT-08 en een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor windturbine WT-06 en WT-07, ingesteld. Het betreft het uitbreiden van voormeld windturbineproject op het industrieterrein van de Oude Bunders. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1213/0044/SA/4/0036.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Excepties

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing aangezien het verzoekschrift niet correct ondertekend zou zijn.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de verwerende en de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer vastgesteld moet worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

B. Ambtshalve opmerking

Voorgaande vaststellingen en overwegingen verhinderen niet dat de Raad de aandacht van de partijen ambtshalve wenst te vestigen op artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO juncto artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO, zoals gewijzigd door het decreet van 18 november 2011 tot wijziging van het decreet van 28 juni 1982 betreffende de milieuvergunning en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake de beroepsmogelijkheden.

Krachtens artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO wint de verwerende partij, als vergunningverlenend bestuursorgaan in de bijzondere procedure, zowel het voorafgaand advies in van het college van burgemeester en schepenen van de betrokken gemeente(n) als van de door de Vlaamse Regering aangewezen instanties.

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, zoals gewijzigd door het decreet van 18 november 2011 tot wijziging van het decreet van 28 juni 1982 betreffende de milieuvergunning en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake de beroepsmogelijkheden, bepaalt dat de beroepen bij de Raad kunnen worden ingesteld door volgende belanghebbenden: “(...) 6° *de leidend ambtenaar of bij afwezigheid diens gemachtigde van het departement of agentschap, waartoe de adviserende instantie behoort, aangewezen krachtens artikel 4.7.16, §1, eerste lid, respectievelijk artikel 4.7.26, §4, 2°, op voorwaarde dat die instantie tijdig advies heeft verstrekt of ten onrechte niet om advies werd verzocht*”.

Alhoewel het college van burgemeester en schepenen in artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO wordt aangeduid als adviesverlenende instantie in de bijzondere procedure, behoort het niet tot een departement of agentschap en beschikt het niet over een leidend ambtenaar. Het decreet van 18 november 2011 is in werking getreden op 29 december 2011 terwijl de beslissing om in rechte te treden dateert van 13 april 2012 en de vordering werd ingesteld met een aangetekende brief van 11 mei 2012.

De Raad heeft met een arrest van 5 februari 2013 met nummer A/2013/0037 een prejudiciële vraag gesteld aan het Grondwettelijk Hof die gevolgen kan hebben voor de ontvankelijkheid van het beroep van de verzoekende partij. Meer bepaald werd volgende vraag gesteld:

“ ...

Schendt artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO in de versie vóór de wijziging ervan bij het Decreet van 6 juli 2012 houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, voor zover het toelaat dat de adviserende instanties behorende tot een Vlaams departement of Vlaams agentschap via de betrokken leidend ambtenaar of bij diens afwezigheid diens gemachtigde, een vordering tot schorsing en/of vernietiging kunnen indienen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, terwijl die bepaling niet in een vorderingsrecht voorziet voor het College van burgemeester en schepenen dat overeenkomstig artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO wordt aangeduid als adviserend orgaan binnen de bijzondere procedure en in die hoedanigheid ook advies heeft verleend?

... ”

Het komt de Raad passend voor dat de partijen middels hun nota's betreffende de procedure ten gronde desgevallend standpunt innemen met betrekking tot voorgaande ambtshalve vaststelling.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Bij wijze van voorlopige voorziening is een schorsing van de vergunningsbeslissing aangewezen.

De bestreden beslissing is immers hic et nunc uitvoerbaar.

Zoals de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar zelf aangeeft in zijn beslissing, is de gemeente Maasmechelen zelf ook bezig met een project van windturbines.

De gemeente heeft dus een stedenbouwkundige vergunning aangevraagd voor 5 windturbines (zie de bestreden beslissing).

De gemeente heeft dit project van algemeen belang opgestart gezien de realisatie van de windturbines groene stroom en financiële middelen oplevert die ten goede kunnen komen aan de gemeente en haar inwoners. De opwekking van windenergie is beschouwd als een taak van gemeentelijk belang.

In de bestreden beslissing wordt gesteld het project van [REDACTED] en dit van gemeente Maasmechelen “niet volledig met elkaar verzoenbaar is”.

Het spreekt dan ook voor zich, gelet op de concurrentie van dit project van [REDACTED] met het project van gemeentelijke belang van de gemeente, dat de realisatie van de windturbines conform de bestreden beslissing de uitvoering van het project van de gemeente onmogelijk maakt (zie de bestreden beslissing), waardoor de gemeente en haar inwoners verstoken blijven van groene stroom en belangrijke inkomsten en de belangrijke gemeentelijke doelstellingen niet kunnen worden gerealiseerd (dixit de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar zelf!).

Het spreekt voor zich dat dit nadeel niet meer te herstellen is (er zullen op die plaats nadien géén windturbines meer kunnen vergund en geplaatst worden door de gemeente) en dit nadeel rechtstreeks voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Het College, verzoekende partij, treedt hier op als vertegenwoordiger en bestuursorgaan van de gemeente (cf. het Gemeentedecreet). Zij bepaalt en bereidt mee het beleid voor

en ondervindt in die hoedanigheid, in de mate de bestreden beslissing de uitvoering van het gemeentelijk beleid hypothekeert en verhindert, rechtstreeks nadeel uit.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Het aangevoerde nadeel moot o.m. concreet zijn (RvVb., nr. S/2010/0059, 10.11.2010), het moet persoonlijk zijn (RvVb., nr. 8/2011/0045, 24.05.11) en het moet zijn rechtstreekse oorzaak vinden in de bestreden beslissing (RvVb., nr. S/2011/0040, 10.05.2011).

Het door verzoekende partij aangevoerde nadeel voldoet niet aan die cumulatieve vereisten.

A. De verzoekende partij is geen rechtspersoon, dus geen persoonlijk nadeel

De verzoekende partij is i.c. niet de gemeente Maasmechelen maar het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Maasmechelen.

Dit is duidelijk vermeld in het verzoekschrift:

...

De gemeente Maasmechelen had ev. een eigen vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring voor Uw Raad kunnen inleiden, maar dat is i.c. niet gebeurd.

In tegenstelling tot de gemeente heeft het COLLEGE geen rechtspersoonlijkheid (zie by. ook RvVb, nr. S/2011/0060, pag. 9, midden).

Dit impliceert dan ook dat het COLLEGE geen persoonlijk nadeel kan lijden zoals vereist voor het bekomen van de schorsing van een overheidsbeslissing.

Dat art. 4.8.16 VCRO bepaalt dat de instanties die tijdig hun advies hebben verstrekt belanghebbende zijde om bij Uw Raad een beroep tot nietigverklaring in te dienen doet hierbij niet ter zake.

Het kwestieus artikel bepaalt niets omtrent de vordering tot schorsing en de vereiste van het belang staat uiteraard los van de specifieke schorsingsvoorwaarden inzake het MTHEN.

B. Geen bewezen persoonlijk, ernstig en moeilijk te herstellen nadeel dat op causale wijze voortvloeit uit de bestreden beslissing.

* Verzoekster voert aan dat zij zelf een aanvraag heeft ingediend voor 5 windturbines en dat dit in de bestreden beslissing wordt bevestigd.

Dit is niet juist. De bestreden beslissing vermeldt dat door de gemeente Maasmechelen een aanvraag is ingediend voor 3 windturbines (stuk).

...

* Verzoekster voert aan dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de realisatie van haar eigen project onmogelijk maakt.

Ook dat is niet juist. De bestreden beslissing vermeldt integendeel dat er een gecombineerde realisatie van de aanvraag van ■■■ met de aanvraag van de gemeente Maasmechelen mogelijk is. De aanvraag van ■■■ betreft 2 windturbines. De aanvraag van de gemeente Maasmechelen betreft 3 windturbines. In de bestreden beslissing is vermeld dat er 2 van de 3 turbines zoals aangevraagd door de gemeente gerealiseerd kunnen worden:

(...)

Verder was de stedenbouwkundige vergunning die door de bestreden beslissing verleend werd van rechtswege geschorst tot op het ogenblik van het verkrijgen van de vereiste milieuvergunning (zie ook art. 4.5.1. VCRO).

Dit betekent dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geenszins de realisatie van het eigen project van verzoekster onmogelijk heeft gemaakt.

Die milieuvergunning werd op 03.05.2012 afgeleverd (stuk A.11).

Het door verzoekster aangevoerde nadeel bestaande in de zgn. onmogelijkheid tot realisatie van het eigen project vindt dan ook zijn oorzaak in de milieuvergunning, niet in de bestreden beslissing.

* Bovendien kan niet worden aanvaard dat er wel een MTHEN zou in hoofde van de verzoekende partij indien haar eigen windturbineproject wel onmogelijk zou worden gemaakt (wat dus niet het geval is cf. supra).

(...)

In casu is er hoe dan ook geen sprake van het “niet meer kunnen uitoefenen van taken”/van onmogelijkheid tot uitoefenen van taken (e.g. dan de realisatie van een windturbineproject) aangezien 2 van de 3 windmolens van het project van de gemeente nog steeds gerealiseerd kunnen worden (cf. supra).

Bovendien kan niet worden hoe het essentiële taak zou zijn van een CBS om zelf windenergie op te wekken.

Verzoekster poneert dit wel in het verzoekschrift, maar zij toont dit helemaal niet aan.

Het is in het verzoekschrift dat het MTHEN in concreto en op precieze wijze moet worden aangetoond (zie ook RvVb, S/2010/0036? 07.07.2010). in gans de uiteenzetting over het beweerde MTHEN betreft verzoekster geen enkel stavingsstuk.

Zelfs voor een gemeente (het weze herhaald, i.c. is de gemeente Maasmechelen niet de verzoekende partij) is het geen essentiële taak om zelf als overheid windenergie op te wekken.

Meer nog, verzoekster voert zelf eerder op pag. 13 van haar verzoekschrift onder VII.4. aan dat de opwekking van windenergie een markt is voor private bedrijven, waarmee zij haar latere stelling dat dit een essentiële gemeentelijk taak zou zijn zelf ontkracht:

“...dat het hier om ■■■ gaat die zich hier voordoet als private ontwikkelaar van windturbines, concurrent van andere private bedrijven.... “

Er is niet voldaan aan de 2° schorsingsvoorwaarde.

...

3.

De tussenkomen de partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

De verzoekende partij voert in de eerste plaats aan dat de bestreden beslissing hic et nunc uitvoerbaar is.

Deze zienswijze is niet (langer) correct, aangezien het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Maasmechelen en het Autonoom Gemeentebedrijf Maasmechelen op 5 juni 2012 een administratief beroep hebben ingesteld bij de Minister van Leefmilieu tegen de corresponderende milieuvergunning voor de exploitatie van twee windturbines verleend door de Deputatie van de provincie Limburg (stuk 4 en 5).

Bijgevolg moet vastgesteld worden dat er geen definitieve milieuvergunning voorligt, en dat de bestreden bouwvergunning voorlopig van rechtswege geschorst is op grond van de wederkerige koppeling tussen de bouw- en milieuvergunning (artikel 5 §1 milieuvergunningsdecreet en artikel 4.5.1 §2 VCRO).

Aangezien de bestreden vergunning reeds van rechtswege geschorst is, kan het verzoekschrift tot schorsing de verzoekende partij thans geen voordeel opleveren.

Bijgevolg is het aangewezen om de behandeling van de vordering tot schorsing uit te stellen (zie bijv. RvVb nr. S/2011/0161 van 19 december 2011; RvVb nr. S/2011/0155 van 13 december 2011; RvVb nr. S/2011/0153 van 6 december 2011; RvVb nr. S/2011/0112 van 13 september 2011; RvVb nr. S/2012/0014 van 23 januari 2012; RvVb nr. S/2012/0013 van 23 januari 2012; RvVb nr. S/2012/0012 van 23 januari 2012 en RvVb nr. S/2012/0011 van 18 januari 2012).

20. *De verzoekende partij voert aan dat zij zelf “ook bezig is met een project van windturbines” en beweert dat zij een vergunning heeft aangevraagd voor 5 windturbines. Zij voert aan dat dit een project van algemeen belang betreft aangezien windturbines groene stroom realiseren en “financiële middelen” opleveren die ten goede van de gemeente en haar inwoners komen.*

Aangevoerd wordt dat bij realisatie van het project van ■■■ het project van de gemeente onmogelijk wordt gemaakt, waardoor de belangrijke gemeentelijke doelstellingen niet meer gerealiseerd kunnen worden.

21. *Voorafgaandelijk moet opgemerkt worden dat de premisse van het aangevoerde nadeel – met name dat de gemeente vijf turbines heeft aangevraagd die niet meer gerealiseerd zouden kunnen worden door de tenuitvoerlegging van de vergunning van ■■■ voor twee windturbines – feitelijke grondslag mist.*

De verzoekende partij vergist zich klaarblijkelijk in haar verzoekschrift. De gemeente heeft destijds vijf windturbines aangevraagd parallel aan de E314, en hiervan werden er slechts drie volledig vergund (op stedenbouwkundig én milieuvlak). De thans verleende vergunning aan ■■■ is volledig compatibel met deze vergunning van de gemeente Maasmechelen voor drie windturbines parallel aan de E314, en beide projecten kunnen dan ook perfect gezamenlijk uitgevoerd worden (zie inplantingsplan stuk 6 en 7). Met deze drie vergunde windturbines van de gemeente parallel aan de E314 werd door ■■■ ook uitdrukkelijk rekening gehouden in haar aanvraag (zie stuk 2).

Het windturbineproject van de gemeente Maasmechelen waarnaar de GSA in het bestreden besluit verwijst, heeft daarentegen betrekking op een nieuwe aanvraag voor drie windturbines door de gemeente Maasmechelen op het industriegebied Oude Bunders.

Deze aanvraag werd door de gemeente ingediend nadat onderhavige aanvraag van ■■■ was ingediend. Zoals uit het bestreden besluit (blz. 4 laatste alinea), zijn beide projecten niet volledig verzoenbaar maar wel deels compatibel. Met name is een combinatie mogelijk van de twee turbines van ■■■ met twee van de drie aangevraagde turbines van de gemeente Maasmechelen (d.i. met uitsluiting van de meest zuidelijke turbine WT-01). Dit zou volgens de GSA zelfs de meest optimale en coherente invulling van deze zone zijn.

(...)

22. Verder moet opgemerkt worden dat het nadeel van een bestuurlijke overheid niet zonder meer gelijkgeschakeld kan worden met het nadeel in hoofde van private natuurlijke personen of rechtspersonen.

In hoofde van een bestuurlijke overheid zoals een Schepencollege kan er volgens de vaste rechtspraak van uw Raad slechts sprake zijn van een persoonlijk MTHEN indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen (zie b.v. RvVb nr. S/2011/0087 van 2 augustus 2011; RvVb nr. S/2011/0053, 1 juni 2011; RvVb nr. S/2012/0006 van 16 januari 2012; RvVb nr. S/2011/0168 van 21 december 2011 en RvVb nr. S/2011/0165 van 19 december 2011).

De verzoekende partij laat volledig na om aan te tonen dat de tenuitvoerlegging van de vergunning voor twee windturbines de werking van haar diensten in die mate zou in het gedrang brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitvoeren.

Daarbij dient uiteraard opgemerkt te worden dat het niet de taak is van het College van Burgemeester en Schepenen (of zelfs bij uitbreiding van een gemeente) om windturbines te bouwen en te exploiteren. De verzoekende partij kan dan ook bezwaarlijk beweren dat de “belangrijke gemeentelijke doelstellingen” niet kunnen worden gerealiseerd.

Daarenboven mist deze bewering feitelijke grondslag, zoals hierboven genoegzaam aangetoond. Uit de overwegingen van het bestreden besluit blijkt dat de meest optimale invulling van de beschikbare ruimte kan worden bekomen door een combinatie van het project van ■■■ en dat van de gemeente Maasmechelen. Met name door de twee windturbines van ■■■ te vergunnen in combinatie met twee van de drie turbines uit het project van de gemeente Maasmechelen, kan tot een gecombineerd windturbinepark van vier turbines worden gekomen hetgeen een optimale invulling is van deze zone. Er kan dan ook niet beweerd worden dat het project van de gemeente Maasmechelen helemaal niet meer gerealiseerd zou kunnen worden bij tenuitvoerlegging van de vergunning van ■■■. Mocht de bouw van windturbines al tot de taakstelling van de gemeente behoren, wordt deze taakstelling dus geenszins onmogelijk gemaakt.

De verzoekende partij lijkt er daarenboven ten onrechte van uit te gaan dat enkel “haar project” een project van algemeen belang kan zijn. Dit is uiteraard niet het geval: de aanvraag van ■■■ voorziet in de bouw van publieke windturbines die groene stroom produceren en op het openbare elektriciteitsnet worden aangesloten. Het project van ■■■

is uiteraard ook een project van algemeen belang, reden waarom de vergunning op centraal niveau door de GSA werd verleend en niet door het Schepencollege.
(...)

24. Verder moet vastgesteld worden dat het aangevoerde nadeel, in zoverre wordt beweerd dat de inwoners van de gemeente verstoken zouden blijven van groene stroom en de belangrijke inkomsten die hieruit voortvloeien, geen persoonlijk karakter heeft.

Volgens de vaste rechtspraak kan een gemeente zich niet beroepen op het vermeende nadeel dat door haar inwoners zou worden geleden, maar dient zij een persoonlijk nadeel aan te tonen dat onderscheiden kan worden van het beweerde nadeel voor haar inwoners.

Ten overvloede moet opgemerkt worden dat ook de windturbines van ■■■ worden aangesloten op het openbare elektriciteitsnet, zodat de inwoners van de gemeente Maasmechelen hoe dan ook niet verstoken zullen blijven van groene stroom.

25. Wat het moeilijk herstelbaar karakter van het ingeroepen nadeel betreft, voert verzoekende partij aan dat het nadeel niet meer te herstellen is, aangezien er op die plaats nadien geen windturbines meer kunnen worden vergund en geplaatst door de gemeente.

Zoals hierboven reeds gesteld mist deze bewering feitelijke grondslag, aangezien een combinatie kan worden gemaakt van twee turbines van ■■■ en twee turbines van de gemeente Maasmechelen, hetgeen zelfs een optimale invulling van deze zone is.

Verzoekende partij maakt daarenboven helemaal niet aannemelijk dat het aangevoerde nadeel moeilijk te herstellen is. Er wordt helemaal niet uitgelegd waarom enkel een schorsing het aangevoerde nadeel kan verhinderen en waarom een nietigverklaring het nadeel niet kan verhinderen of ongedaan maken.
(...)

Daarenboven mag worden verwacht dat er op relatief korte termijn een uitspraak ten gronde zal komen (RvVb nr. S/2010/0012, 23 maart 2010).

De verzoekende partij beschikt als Schepencollege daarenboven over de bevoegdheid om een herstelvordering te formuleren (op grond van artikel 6.1.41 VCRO) ingeval de turbines zouden opgericht zijn en de vergunning nadien vernietigd zou worden.

In zoverre als beweerd nadeel wordt ingeroepen dat de gemeente en haar inwoners “belangrijke inkomsten” uit groene stroom zouden mislopen, moet alleszins ook opgemerkt worden dat dit een louter financieel nadeel betreft, dat in principe vergoed kan worden ingeval van vernietiging van de bestreden beslissing, en dus niet moeilijk te herstellen is.

In de mate de verzoekende partij aanvoert dat de bestreden beslissing het gemeentelijk beleid doorkruist, moet opgemerkt worden dat dit gegeven op zich genomen niet voldoende is om te spreken van een MTHEN (RvVb nr. S/2012/003 van 27 februari 2012).
...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

De tussenkomende partij deelt in haar verzoek tot tussenkomst mee dat er op dit moment een administratief beroep hangende is bij de bevoegde minister tegen de door de deputatie van de provincie Limburg verleende milieuvergunning van 3 mei 2012. Artikel 4.5.1, §2 VCRO bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is, van rechtswege geschorst wordt zolang de milieuvergunning die voor deze inrichting nodig is, niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985.

De Raad kan alleen maar vaststellen dat, met het oog op de wederkerige koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, de op 29 maart 2012 aan de tussenkomende partij verleende stedenbouwkundige vergunning tijdelijk van rechtswege geschorst is, zodat de Raad niet opnieuw de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan schorsen. Er is dan ook niet voldaan aan de voorwaarde dat de schorsing enkel kan worden bevolen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.

Indien de toekenning van de milieuvergunning ertoe zou leiden dat de schorsing van rechtswege komt te vervallen, dan nog kan het door de verzoekende partij ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet leiden tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat de nadelen die de verzoekende partij inroept, meer specifiek deze die voortvloeien uit het niet kunnen realiseren van het windturbineproject van de gemeente Maasmechelen, als invulling van een taak van algemeen belang, het vereiste persoonlijk karakter ontberen en niet dienstig kunnen ingeroepen worden door de huidige verzoekende partij.

Uit het inleidend verzoekschrift en de bijgevoegde beslissing om in rechte te treden blijkt dat niet de gemeente Maasmechelen maar het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen optreedt als verzoekende partij en hierbij zijn belang steunt op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO, met name geput uit de hoedanigheid van het college van burgemeester en schepenen als adviserende instantie bij voorliggende aanvraag.

4.

De verzoekende partij kan anderzijds wel optreden als vertegenwoordiger in rechte van de gemeente Maasmechelen, in welk geval de ingeroepen nadelen, los van de vraag of zij voldoende concreet en precies omschreven zijn om van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te spreken, wel voldoende persoonlijk kunnen aanzien worden. In casu treedt evenwel niet de gemeente als verzoekende partij op, maar het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen in het kader van haar exclusieve bevoegdheid om advies over de aanvraag te verlenen in de bijzondere procedure overeenkomstig artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO.

De verzoekende partij kan dan ook niet met goed gevolg inroepen dat zij een moeilijk te herstellen nadeel ondervindt door 'de concurrentie van het project van de tussenkomende partij met het project van gemeentelijk belang van de gemeente', aangezien dit voor haar geen persoonlijk nadeel kan betekenen. De verzoekende partij toont desbetreffend het tegendeel niet aan. De uiteenzetting van de verzoekende partij bevat bijgevolg geen afdoende concrete en precieze gegevens die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen dat persoonlijk is en dat rechtstreeks voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0678/SA/4/0599.

3. De partijen worden uitgenodigd om te handelen overeenkomstig hetgeen is bepaald in onderdeel V.B. van huidig arrest.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 27 augustus 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,   voorzitter van de derde kamer,

                                 met bijstand van

Heidi HUANG,   toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER